03/11/2026

Ο Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνάτιος στην εκδήλωση για τα 10 χρόνια από την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Κρήτης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην εκδήλωση με θέμα «10 χρόνια από την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Κρήτης – Συντελεστές και Προοπτικές της», που πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 2 Νοεμβρίου 2026, στο Επισκοπείο της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, συμμετείχε ως ομιλητής ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

Η εκδήλωση συνδιοργανώθηκε από το Τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας και

Θρησκειολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Κανονικού και Εκκλησιαστικού Δικαίου, με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα ετών από την ιστορική σύγκληση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας στην Κρήτη, τον Ιούνιο του 2016. Ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου πρώην Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κυρού Μεθοδίου Φούγια και του αειμνήστου Παναγιώτη Γ. Φούγια, ενώ τον συντονισμό της είχε ο Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος, Καθηγητής Κανονικού Δικαίου του ΕΚΠΑ.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το θέμα ***«Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Κρήτης: Ένα γεγονός χάριτος και μια ευθύνη για το μέλλον της Ορθοδοξίας»***, αναδεικνύοντας την ιστορική, θεολογική και εκκλησιολογική σημασία της Συνόδου, καθώς και την ευθύνη της Ορθοδόξου Εκκλησίας για τη συνέχιση της συνοδικής πορείας και τη διαφύλαξη της ενότητάς της.

Κατά την εισήγησή του, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η πραγματοποίηση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου αποτελούσε ιστορική, εκκλησιολογική και ποιμαντική

αναγκαιότητα, καθώς η Ορθόδοξη Εκκλησία όφειλε να εκφράσει έμπρακτα τη συνοδική της παράδοση και να αντιμετωπίσει συλλογικά τις προκλήσεις της εποχής. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, «η συνοδικότητα δεν είναι απλώς ένας τρόπος λήψεως αποφάσεων, αλλά έκφραση του ίδιου του μυστηρίου της Εκκλησίας», επισημαίνοντας ότι η ενότητα των Ορθοδόξων Εκκλησιών δεν μπορεί να εξαντλείται σε θεσμικές διακηρύξεις, αλλά απαιτεί ουσιαστική κοινωνία, συνεργασία και κοινή εκκλησιαστική ευθύνη.

Στη συνέχεια, ο Σεβ. Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στον καθοριστικό ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ιδιαίτερα του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στην προετοιμασία και πραγματοποίηση της Συνόδου. Εξήρε την υπομονή, την επιμονή και το αίσθημα ιστορικής ευθύνης με τα οποία ο Παναγιώτατος εργάστηκε για την επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής πανορθόδοξης συναίνεσης, σημειώνοντας ότι «η προσωπική του συμβολή, τόσο στην προετοιμασία όσο και στην προεδρία της Συνόδου, υπήρξε αποφασιστική». Παράλληλα, υπογράμμισε τη σημασία της διακονίας ενότητας του Οικουμενικού Θρόνου και την άρρηκτη σχέση πρωτείου και συνοδικότητας.

Ακολούθως, **ο Μητροπολίτης Δημητριάδος** στάθηκε στο ουσιαστικό θεολογικό και ποιμαντικό έργο της Συνόδου, η οποία, μέσα από τα κείμενα και τις αποφάσεις της, διατύπωσε κοινό εκκλησιαστικό λόγο για την αξία του ανθρωπίνου προσώπου, την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία και την αποστολή της Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στις δυσκολίες που προέκυψαν από την απουσία τεσσάρων Ορθοδόξων Εκκλησιών, επισημαίνοντας ότι οι εξελίξεις που ακολούθησαν, ιδιαίτερα ο πόλεμος στην Ουκρανία, ανέδειξαν τον κίνδυνο σύνδεσης της εκκλησιαστικής ζωής με εθνικές επιδιώξεις και γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, «η απάντηση δεν μπορεί να είναι η εγκατάλειψη της συνοδικότητας, αλλά η αποφασιστικότερη καλλιέργειά της».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος, καταθέτοντας και την προσωπική του εμπειρία από τη συμμετοχή του στη μακρά προετοιμασία και στις εργασίες της Συνόδου, χαρακτήρισε το γεγονός της Κρήτης ως ***«ένα γεγονός χάριτος για την Εκκλησία».*** Εξήγησε ότι η σημασία του δεν περιορίζεται στις αποφάσεις και στα κείμενα που εγκρίθηκαν, αλλά επεκτείνεται στη ζωντανή εμπειρία της κοινής αναζήτησης του θελήματος του Θεού. Τόνισε, ωστόσο, ότι η χάρη αυτή προϋποθέτει και την ανθρώπινη ανταπόκριση, ώστε η συνοδική παρακαταθήκη να καρποφορήσει στην ποιμαντική πράξη, στον θεολογικό προβληματισμό και στην καθημερινή ζωή των πιστών.

Ακόμη, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας αναφέρθηκε στις νέες ποιμαντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ορθοδοξία σε παγκόσμιο επίπεδο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο ζήτημα της Ορθόδοξης Διασποράς και στην αυξανόμενη παρουσία ανθρώπων που προσέρχονται στην Ορθόδοξη Εκκλησία χωρίς να προέρχονται από παραδοσιακά ορθόδοξα πολιτισμικά περιβάλλοντα. Υπογράμμισε την ανάγκη ανανέωσης της κατήχησης, ουσιαστικής ένταξης των νέων πιστών στην εκκλησιαστική ζωή και υπέρβασης των εθνικών, γλωσσικών και πολιτισμικών διαχωρισμών,

επισημαίνοντας ότι η Ορθοδοξία οφείλει να παραμένει πιστή στην οικουμενική αποστολή της.

Ολοκληρώνοντας την εισήγησή του, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Κρήτης δεν πρέπει να θεωρείται ένα μεμονωμένο ιστορικό επίτευγμα, αλλά η αφετηρία μιας διαρκούς συνοδικής πορείας. Επισήμανε την ανάγκη σταθερότερης πανορθόδοξης συνεργασίας, τακτικών συναντήσεων και ουσιαστικής συμμετοχής των κατά τόπους Εκκλησιών, με καθοριστικό τον συντονιστικό ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Καταλήγοντας, υπογράμμισε χαρακτηριστικά: «Η μεγαλύτερη τιμή που μπορούμε να αποδώσουμε σήμερα στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο δεν είναι απλώς να υπερασπιστούμε το παρελθόν της, αλλά να εξασφαλίσουμε το μέλλον της συνοδικής πορείας που εγκαινίασε», υπενθυμίζοντας ότι η συνοδικότητα αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο η Εκκλησία καλείται να βιώνει την ενότητά της και να προσφέρει στον κόσμο τη μαρτυρία της συμφιλίωσης, της ειρήνης και της αγάπης του Χριστού.

**Ολόκληρη η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου παρατίθεται εδώ.*